

Ewangelia Jana

Rozdział 12

1. Wiadomy więc Iesus na przód sześciu dni święta Pascha przyjechał do Bethanii, tam gdzie był niewiadomy Lazaros którego wzbudził w górę z umarłych niewiadomy Iesus. 2. Uczynili więc mu główny posiłek tam, i wiadoma Martha usługiwała; wiadomy zaś Lazaros jeden był z leżących wstecz do źródła do posiłku razem z nim. 3. Ta więc Mariam wzięwszy rzymską litrę pachnidła nardu skłaniającego do wtwierdzenia do rzeczywistości wieloszacownego, namaściła nogi wiadomego Iesusa i wytarła włosami swymi nogi jego; zaś domostwo zostało uczynione pełnym z woni tego pachnidła. 4. Powiada zaś Iudas Mąż Przypadku jeden z uczniów jego, ten teraz mający planowo go teraz przekazywać: 5. Przez co to właśnie pachnidło nie zostało wyprowadzone na zewnątrz i sprzedane w zamian trzystu denarów i zostało dane żebrzącym? 6. Rzekł zaś to właśnie nie że około żebrzących była dbałość jemu, ale że kradzieżca był i pochwę na języki mając te rzucane dźwigał. 7. Rzekł więc Iesus: Puść od siebie ją, aby do wiadomego dnia wgrzebania mojego upilnowałaby ono. 8. Żebrzących bowiem zawsze macie wspólnie z sobą samymi, mnie zaś nie zawsze macie. 9. Rozeznał więc tłum wieloliczny z Judajczyków że tam jest, i przyszli nie przez wiadomego Iesusa wyłącznie jedynie, ale aby i wiadomego Lazarosa ujrzeliby którego wzbudził w górę z umarłych. 10. Uradzili sobie zaś prapoczątkowi kapłani aby i Lazarosa zabiliby, 11. że wieloliczni przez niego prowadzili się pod tym zwierzchnictwem z Judajczyków i wtwierdzali jako do rzeczywistości do Iesusa. 12. Tym dniem nazajutrz tłum wieloliczny przyszedłszy do święta, usłyszawszy że przyjeżdża Iesus do Hierosolym, 13. wzięli gałęzie palm feniksów i wyszli do podspotkania jemu, i jak zwierzęta wrzeszczeli: Więc zbawienie; dla łatwo odwzorowany we wniosku ten wiadomy przyjeżdżający w niewiadomym imieniu niewiadomego utwierdzającego pana, wiadomy król wiadomego Izraela. 14. Znalazłszy zaś Iesus jakieś młode osłę, osiadł dla aktywnego związku na nie, z góry tak jak jest od przeszłości pismem odwzorowane: 15. Nie strachaj się córka Sion; zobacz-oto wiadomy król twój przyjeżdża odgórnie siedzący jako na swoim aktywnie na jakieś młode zwierzę osła. 16. Te właśnie nie rozeznali jego uczniowie jako to co pierwsze; ale gdy został wślawiony Iesus, wtedy wspomnieli sobie że te właśnie jako jedno było zależnie na nim pismem odwzorowane i te właśnie uczynili mu. 17. Świadczył więc tłum będący wspólnie z nim gdy Lazarosa przygłosił z pamiątkowego grobowca i wzbudził w górę go z umarłych. 18. Przez to właśnie podszedł do podspotkania mu tłum że usłyszeli tę okoliczność która ten właśnie usposobiła go zdolnym uczynić znak boży. 19. Więc farisaiosi rzekli istotnie do siebie samych: w teorii oglądacie że nie wspomagacie nic; ujrzyjcie-oto ten naturalny ustrój światowy do tyłu jego odszedł. 20. Byli zaś Helleni jacyś z tych wstępujących na górę aby złożyliby hołd do istoty w tym święcie. 21. Ci właśnie więc przyszli do istoty Filipposowi, temu od Bethsaidy Galilai, i wzywali do uwyrażnienia się go powiadając: Utwierdzający panie, chcemy tego wiadomego Iesusa ujrzeć. 22. Przychodzi Filippos i powiada

Andreasowi; przychodzi Andreas i Filippos i powiadają temu Iesusowi. **23.** Zaś Iesus odróżnia się w odpowiedzi im powiadając: Przyszła wiadoma godzina naturalnego okresu czasu aby zostały wstawiony określony syn określonego człowieka. **24.** Istotne istotnego powiadam wam, jeżeliby nie wiadome jądro wiadomego zboża padłszy do ziemi odumarłoby, ono samo wyłącznie jedyne pozostaje; jeżeliby zaś odumarłoby, wieloliczny owoc przynosi. **25.** Ten obecnie lubiący wiadomą duszę swoją, przez zatrącenie odłącza ją; i ten obecnie nienawidzący wiadomą duszę swoją w wiadomym naturalnym ustroju światowym tym właśnie, do niewiadomego życia organicznego niewiadomego eonowego utrzyma pod strażą ją. **26.** Jeżeli ewentualnie mnie ktoś ewentualnie obecnie usługuje, mnie niech wdraża się, i tam gdzie jakościowo jestem ja, tam i wiadomy usługujący, ten mój własny, jakościowo będzie. Jeżeli ewentualnie ktoś mnie ewentualnie obecnie usługuje, będzie szacował go wiadomy ojciec. **27.** Teraz dusza moja od przeszłości jest zamącona, i co ewentualnie rzekłbym? Ojcze, ocal mnie z godziny naturalnego okresu czasu tej właśnie? Ale przez to właśnie przyjechałem do sfery godziny tej właśnie. **28.** Ojcze, wstaw twoje wiadome imię. Przypłynął więc głos z wewnątrz wiadomego nieba: I wstawiłem, i na powrót wstawię. **29.** Więc tłum, ten stojący i usłyszawszy, powiadał: Uczynił grzmot skłonny stać się. Inni powiadali: Jakiś anioł jemu zagadał. **30.** Odróżnił się niewiadomy Iesus i rzekł: Nie na wskroś przez we mnie głos ten właśnie stał się, ale na wskroś przez w was. **31.** Teraz rozróżniające rozstrzygnięcie jest wiadomego naturalnego ustroju światowego tego właśnie, teraz wiadomy prapoczątkowy i stąd naczelny wiadomego naturalnego ustroju światowego tego właśnie będzie wyrzucony na zewnątrz, **32.** i ja jeżeliby zostałbym wywyższony z wewnątrz tej ziemi, wszystkich wyciągnę istotnie do mnie samego. **33.** To właśnie zaś powiadał oznaczając sygnałem od bogów którą śmiercią przedtem miał planowo obecnie odumierać. **34.** Odróżnił się więc jemu tłum: My usłyszeliśmy z Przydzielonego obyczajowego prawa że wiadomy pomazaniec pozostaje do sfery funkcji tego eonu, i jakże powiadasz ty że obowiązuje mogącym zostać wywyższonym uczynić określonego syna określonego człowieka? Kto jakościowo jest ten właśnie wiadomy syn wiadomego człowieka? **35.** Rzekł więc im Iesus: Jeszcze przez mały naturalny okres czasu określone światło wewnątrz w was jakościowo jest. Depczcie wkoło teraz tak jak to światło macie, aby nie niewiadome zaciemnienie was zupełnie schwyciłoby; i ten depczący wkoło wewnątrz w tym zaciemnieniu nie wie od przeszłości gdzie prowadzi się pod zwierzchnictwem. **36.** Tak jak to światło macie, wtwierdzajcie jako do rzeczywistości do tego światła, aby synowie światła stalibyście się. Te właśnie zagadał (określony) Iesus, i odszedłszy został ukryty od nich. **37.** Wobec tyle to właśnie zaś jego znaki boże uczyniwszego w doistotnym przedzie ich, nie wtwierdzali jako do rzeczywistości do niego, **38.** aby ten odwzorowany wniosek Esaiasa proroka zostały uczyniony pełnym który rzekł: Utwierdzający panie, kto wtwierdził jako do rzeczywistości temu słuchowi z zaświata naszemu, i to ramię niewiadomego utwierdzającego pana komu zostało odsłonięte? **39.** Przez to właśnie nie mogli wtwierdzać jako do rzeczywistości, że na powrót rzekł Esaias: **40.** Oślepił trwale ich oczy i uczynił skrzepłym ich serce, aby nie ujrzeliby oczami i nie zrozumieliby sercem i nie

zostaliby obrócenii, i nie ulecę ich. **41.** Te właśnie rzekł Esaias, że ujrzał wiadomą sławę jego, i zagadał około niego. **42.** Jednakowoż wszakże i z prapoczątkowych wieloliczni wtwierdzili jako do rzeczywistości do niego, ale przez farisaiosów nie potwierdzali mówieniem tego samego, aby nie odłączeni od grupy zbierania do razem staliby się; **43.** umiłowali bowiem wiadomą sławę określonych członków bardziej niż tę właśnie wiadomą sławę określonego boga. **44.** Iesus zaś krzyknął i rzekł: Ten wtwierdzający jako do rzeczywistości do mnie, nie wtwierdza do mnie, ale do tego który posłał mnie; **45.** i ten dla znalezienia teorii oglądający mnie, ogląda tego który posłał mnie. **46.** Ja jako nieokreślone światło do określonego naturalnego ustroju światowego przyszedłem aby wszystek wtwierdzający jako do rzeczywistości do mnie w określonym zaciemnieniu nie pozostałby. **47.** I jeżeliby ktoś moich usłyszałby tych spływających wysłowień czynów i nie utrzymałby pod strażą, ja nie rozstrzygam go; nie bowiem przyszedłem aby rozstrzygnąłbym ten naturalny ustrój światowy, ale aby ocaliłbym ten ustrój. **48.** Ten przez odmówienie miejsca na położenie unieważniający mnie i nie biorący te spływające wysłowienia czynów moje, ma rozstrzygającego go: ten odwzorowany wniosek który zagadałem, ów rozstrzygnie go w tym wiadomym ostatnim dniu. **49.** Ze ja ze mnie samego nie zagadałem, ale ten który posłał mnie, niewiadomy ojciec, on mi wskazówkę dał co aby rzekłbym i co zagadałbym. **50.** I od przeszłości wiem że ta wskazówka jego niewiadome życie organiczne niewiadome eonowe jest. Które więc ja gadam, z góry tak jak spłynął mi ten ojciec, w ten właśnie sposób gadam.

Ewangelie dla badaczy : przekład filologiczny z języka greckiego według XXVII edycji Nestle-Aland Novum Testamentum Graece : opracowanie świeckie / wstęp, przekł., przypisy Sławomir Łuczkiewicz. Lublin : [s.n.], 2010. [wersja 3]